

 Print Page

Sri Guru Granth Sahib

Displaying 118 of

ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥

Har Chaethahu Anth Hoe Sakhaaee ||

Think of the Lord, who shall be your Help and Support in the end.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧

Raag Maajh Guru Amar Das

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

Har Agam Agochar Anaathh Ajonee Sathigur Kai Bhaae Paavaniaa ||1||

The Lord is Inaccessible and Incomprehensible. He has no master, and He is not born. He is obtained through love of the True Guru. ||1||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੧:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧

Raag Maajh Guru Amar Das

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥

Ho Vaaree Jeeo Vaaree Aap Nivaaranianaa ||

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who eliminate selfishness and conceit.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੨

Raag Maajh Guru Amar Das

ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Aap Gavaaeae Thaa Har Paaeae Har Sio Sehaj Samaavaniaa ||1|| Rehaao ||

They eradicate selfishness and conceit, and then find the Lord; they are intuitively immersed in the Lord. ||1||Pause||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੨

Raag Maajh Guru Amar Das

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

Poorab Likhiaa S Karam Kamaaeiaa ||

According to their pre-ordained destiny, they act out their karma.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੨:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੩

Raag Maajh Guru Amar Das

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

Sathigur Saev Sadhaa Sukh Paaeiaa ||

Serving the True Guru, a lasting peace is found.

ਆਸਾ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੨੫) ੬:੪ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੪੨੪ ਪੰ. ੩

Raag Maajh Guru Amar Das

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

Bin Bhaagaa Gur Paaeeai Naahee Sabadhai Mael Milaavaniaa ||2||

Without good fortune, the Guru is not found. Through the Word of the Shabad, they are united in the Lord's Union. ||2||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੨:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੪

Raag Maajh Guru Amar Das

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥

Guramukh Alipath Rehai Sansaarae ||

The Gurmukhs remain unaffected in the midst of the world.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੩:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੪

Raag Maajh Guru Amar Das

ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥

Gur Kai Thakeeai Naam Adhhaarae ||

The Guru is their cushion, and the Naam, the Name of the Lord, is their Support.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੩:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੪

Raag Maajh Guru Amar Das

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

Guramukh Jor Karae Kiaa This No Aapae Khap Dhukh Paavaniaa ||3||

Who can oppress the Gurmukh? One who tries shall perish, writhing in pain. ||3||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੩:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੫

Raag Maajh Guru Amar Das

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥

Manamukh Andhhae Sudhh N Kaaee ||

The blind self-willed manmukhs have no understanding at all.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੪:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੫

Raag Maajh Guru Amar Das

ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥

Aatham Ghaathee Hai Jagath Kasaaee ||

They are the assassins of the self, and the butchers of the world.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੪:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੬

Raag Maajh Guru Amar Das

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥

Nindhaa Kar Kar Bahu Bhaar Outhaavai Bin Majooree Bhaar Pahuchaavaniaa ||4||

By continually slandering others, they carry a terrible load, and they carry the loads of others for nothing. ||4||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੪:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੬

Raag Maajh Guru Amar Das

ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥

Eihu Jag Vaarree Maeraa Prabh Maalee ||

This world is a garden, and my Lord God is the Gardener.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੫:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੭

Raag Maajh Guru Amar Das

ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥

Sadhaa Samaalae Ko Naahee Khaalee ||

He always takes care of it-nothing is exempt from His Care.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੫:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੭

Raag Maajh Guru Amar Das

ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੂ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

Jaehee Vaasanaa Paaeae Thaehee Varathai Vaasoo Vaas Janaavaniaa ||5||

As is the fragrance which He bestows, so is the fragrant flower known. ||5||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੫:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੭

Raag Maajh Guru Amar Das

ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

Manamukh Rogee Hai Sansaaraa ||

The self-willed manmukhs are sick and diseased in the world.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੬:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੮

Raag Maajh Guru Amar Das

ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

Sukhadhaathaa Visariaa Agam Apaaraa ||

They have forgotten the Giver of peace, the Unfathomable, the Infinite.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੬:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੮

Raag Maajh Guru Amar Das

ਦੁਖੀਏ ਨਿਤਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਢੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

Dhukheeeae Nith Firehi Bilalaadhae Bin Gur Saanth N Paavaniaa ||6||

These miserable people wander endlessly, crying out in pain; without the Guru, they find no peace. ||6||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੬:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੯

Raag Maajh Guru Amar Das

ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

Jin Keethae Soee Bidhh Jaanai ||

The One who created them, knows their condition.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੭:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੯

Raag Maajh Guru Amar Das

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥

Aap Karae Thaa Hukam Pashhaanai ||

And if He inspires them, then they realize the Hukam of His Command.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੭:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੦

Raag Maajh Guru Amar Das

ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

Jaehaa Andhar Paaeae Thaehaa Varathai Aapae Baahar Paavaniaa ||7||

Whatever He places within them, that is what prevails, and so they outwardly appear. ||7||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੭:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੦

Raag Maajh Guru Amar Das

ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

This Baajhahu Sachae Mai Hor N Koei ||

I know of no other except the True One.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੮:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੦

Raag Maajh Guru Amar Das

ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥

Jis Laae Leae So Niramal Hoei ||

Those, whom the Lord attaches to Himself, become pure.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੮:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੧

Raag Maajh Guru Amar Das

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥

Naanak Naam Vasai Ghatt Anthar Jis Dhaevai So Paavaniaa ||8||14||15||

O Nanak, the Naam, the Name of the Lord, abides deep within the heart of those, unto whom He has given it. ||8||14||15||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੫) ੮:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੧

Raag Maajh Guru Amar Das

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Maajh Mehalaa 3 ॥

Maajh, Third Mehl:

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੧੧੮

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

Anmrith Naam Mann Vasaaeae ॥

Enshrining the Ambrosial Naam, the Name of the Lord, in the mind,

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੨

Raag Maajh Guru Amar Das

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥

Houmai Maeraa Sabh Dhukh Gavaaeae ॥

All the pains of egotism, selfishness and conceit are eliminated.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੨

Raag Maajh Guru Amar Das

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

Anmrith Baanee Sadhaa Salaahae Anmrith Anmrith Paavaniaa ॥1॥

By continually praising the Ambrosial Bani of the Word, I obtain the Amrit, the Ambrosial Nectar. ॥1॥

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੧:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੩

Raag Maajh Guru Amar Das

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

Ho Vaaree Jeeo Vaaree Anmrith Baanee Mann Vasaavaniaa ॥

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who enshrine the Ambrosial Bani of the Word within their minds.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੩

Raag Maajh Guru Amar Das

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Anmrith Baanee Mann Vasaaeae Anmrith Naam Dhhiaavaniaa ॥1॥ Rehaao ॥

Enshrining the Ambrosial Bani in their minds, they meditate on the Ambrosial Naam. ॥1॥Pause॥

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੪

Raag Maajh Guru Amar Das

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥

Anmrith Bolai Sadhaa Mukh Vainee ॥

Those who continually chant the Ambrosial Words of Nectar see

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੨:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੪

Raag Maajh Guru Amar Das

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥

Anmrith Vaekhai Parakhai Sadhaa Nainee ||

And behold this Amrit everywhere with their eyes.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੨:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੫

Raag Maajh Guru Amar Das

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵਣਿਆ ॥੨॥

Anmrith Kathhaa Kehai Sadhaa Dhin Raathee Avaraa Aakh Sunaavaniaa ||2||

They continually chant the Ambrosial Sermon day and night; chanting it, they cause others to hear it. ||2||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੨:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੫

Raag Maajh Guru Amar Das

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

Anmrith Rang Rathaa Liv Laaeae ||

Imbued with the Ambrosial Love of the Lord, they lovingly focus their attention on Him.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੩:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੬

Raag Maajh Guru Amar Das

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥

Anmrith Gur Parasaadhee Paaeae ||

By Guru's Grace, they receive this Amrit.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੩:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੬

Raag Maajh Guru Amar Das

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥

Anmrith Rasanaa Bolai Dhin Raathee Man Than Anmrith Peeaavaniaa ||3||

They chant the Ambrosial Name with their tongues day and night; their minds and bodies are satisfied by this Amrit. ||3||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੩:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੬

Raag Maajh Guru Amar Das

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੁ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

So Kishh Karai J Chith N Hoei ||

That which God does is beyond anyone's consciousness;

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੪:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੭

Raag Maajh Guru Amar Das

ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥

This Dhaa Hukam Maett N Sakai Koe ||

No one can erase the Hukam of His Command.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੮:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੭

Raag Maajh Guru Amar Das

ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥

Hukamae Varathai Anmrith Baanee Hukamae Anmrith Peeaavaniaa ||4||

By His Command, the Ambrosial Bani of the Word prevails, and by His Command, we drink in the Amrit.
||4||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੮:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੮

Raag Maajh Guru Amar Das

ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥

Ajab Kanm Karathae Har Kaerae ||

The actions of the Creator Lord are marvellous and wonderful.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੫:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੮

Raag Maajh Guru Amar Das

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ॥

Eihu Man Bhoolaa Jaandhaa Faerae ||

This mind is deluded, and goes around the wheel of reincarnation.

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੫:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੯

Raag Maajh Guru Amar Das

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥

Anmrith Baanee Sio Chith Laaeae Anmrith Sabadh Vajaavaniaa ||5||

Those who focus their consciousness on the Ambrosial Bani of the Word, hear the vibrations of the Ambrosial Word of the Shabad. ||5||

ਮਾਝ (ਮਃ ੩) ਅਸਟ (੧੬) ੫:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੧੧੮ ਪੰ. ੧੯

Raag Maajh Guru Amar Das